

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Vaaren [End Vinteren sit Hoved løfter]

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Vaaren [End Vinteren sit Hoved løfter]", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staf02tom-shoot-workid56763/facsimile.pdf> (tilgået 27. november 2021)

Anvendt udgave: Samlede digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Vaaren

- 1 End Vinteren sit Hoved løfter
I Sneefog over Fjeldets Top,
Fra Nordens uopførte Kløfter
Han kalder Stormes vilde Tøp:
De hylende Titaner
Ad Lysets steile Baner
Dunstfelde velter op.
- 2 Men lig en Flok af Amoriner
Hidvifte Vindene fra Syd
Om Polens Drot, med milde Miner
Forstyrrende hans Kjæmpepryd:
I Dunst hans Sneehjelm svinder,
Til Vandfald smeltet, rinder
Krystallet af hans Spyd.
- 3 Og see! ved Vaarens første Straaler
En Slægt af Blomster rundt slaaer ud,
De virakfaldte Offerskaaler
Opløfte de mod Lysets Gud,
Og smilende bebuder,
Lig Cyperns Elskovsguder,
Natur er atter Brud.
- 4 En ukjendt Magt mit Liv opliver,
Min Barm er Gudens kaarne Hjem,
Han Øjets Forhæng sønderriver
Og vinker skjulte Verdner frem:
Det Enkelte forsvinde!
Gestalterne sig binde
Og Eenhed samle dem!

- 5 I Skovens Melodier taler
Natur med elskede Gemal,
I Blomsterskrift den Ømme malet
Et Elskovsbrev paa Høj og Dal:
I dulgte Sølvraarer
Henninde hendes Taarer
Med Længsels Fryd og Qval.
- 6 Da, fyrig som et Elskerøje,
I mørke Blaae en himmelsk Ild,
Solguden skuer fra det Høje
Og Dagen er hans Elskovssmil.
Naturen opad streber,
Med tusind Blomsterløber
Hun Lyset drager til.
- 7 Og snart i fyrig Aftenrøde,
Opholdt paa Brudens ømme Bryst,
Hans Brudgomskys saa heede gløde
Med Hyrdetimens drukne Lyst.
Dog naar ham Skjebnen kalder,
Hans Afskedsstaare falder,
I Perledug opløst.
- 8 Den store Hyrdetime atter
Til Brudefesten Tegnet gav:
Guds Søn med Guds opelskte Datter
Foreener sig i Jord og Hav;
Berust af Elskovs Bæger,
I hendes Indre præger
Han Himlens Billed af.
- 9 Hvert Støvgran til en Blomst vil blive,
Hvert Luffpust til en Harpeklang,
Og Livet heelt sig overgive
Til Evighed i Svanesang: